

Sygn. akt III AUz 262/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Barbara Mazur (spr.)

Sędziowie: SA Bożena Grubba

SA Maria Sałańska - Szumakowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2012 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy G. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia G. D. na postanowienie Sądu Okręgowego we Włocławku IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 sierpnia 2012 r. o uznaniu się niewłaściwym i przekazaniu sprawy do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 262/12

UZASADNIENIE

G. D. wniosła bezpośrednio do Sądu Okręgowego Toruniu odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w przedmiocie przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T..

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy przytoczył, że zgodnie z art. 477 (9) § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Ubezpieczony może również wnieść odwołanie - z wyjątkiem odwołania

na bezczynność organu rentowego - do protokołu w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy albo w sądzie właściwym dla jego miejsca zamieszkania (art. 47 f § 5 k.p.c.).

Przepisy procedury cywilnej oraz z art. 83 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. nr 205 poz. 1585 ze zm.)

nie przewidują możliwości wniesienia odwołania od decyzji organu rentowego na piśmie bezpośrednio do sądu z pominięciem organu rentowego. Ponadto, zgodnie z art. 83 ust. 6 cyt. wyżej ustawy organ rentowy może zweryfikować wydaną przez siebie decyzję, gdyż, jeżeli uzna odwołanie za słuszne, to zmienia lub uchyla decyzję niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wniesienia odwołania i w tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu.

Sąd I instancji podkreślił, że jak wynika z powyższych przepisów, w sytuacji, gdy ubezpieczony składa pisemne odwołanie w sądzie z pominięciem organu rentowego występuje przejściowa niedopuszczalność drogi sądowej (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 grudnia 2008 roku sygn. akt III AUz 252/08).

W tej sytuacji, na podstawie art. 464 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Zażalenie na postanowienie wywiodła ubezpieczona wskazując, iż nie zgadza się z rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego i z decyzją organu rentowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie G. D. nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że charakterystyczną cechą spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych jest to, że w pierwszej kolejności rozpoznawane są przez właściwy organ rentowy. Wskazuje na to treść art. 476 § 2 k.p.c., zgodnie z którym przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych, dotyczących m.in. ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia rodzinnego. Mamy tu zatem do czynienia z tzw. warunkową niedopuszczalnością drogi sądowej – tj. z sytuacją, w której Sąd nie może rozpoznać sprawy bez uprzedniego wyczerpania postępowania przedsądowego (jak w niniejszej sprawie - postępowania przed organem rentowym). Zasadniczo, zgodnie z art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c., w takim przypadku należy odrzucić pozew, przy czym w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych – zgodnie z art. 464 § 1 k.p.c. - odrzucenie pozwu nie może nastąpić z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, gdy do rozpoznania sprawy właściwy jest inny organ.

W tym wypadku sąd przekaze mu sprawę.

Ponadto wskazać należy, iż treść przepisu art. 477⁹ § 1 k.p.c. wprost wskazuje, że odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji, a zatem regułą jest wniesienie odwołania za pośrednictwem organu rentowego, który ją wydał. Zwłaszcza, iż organ rentowy, jeżeli uzna odwołanie w całości

za słuszne, może zmienić lub uchylić zaskarżoną decyzję. W tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu, o czym stanowi zdanie drugie § 2 tegoż przepisu.

Regulacja ta, jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy została także przewidziana przepisem art. 83 ust. 5 i 6 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74 ze zm.), gdzie zostało wskazane, że odwołanie wnosi się na piśmie do jednostki organizacyjnej Zakładu, która wydała decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez tę jednostkę. Jeżeli Zakład uzna odwołanie za słuszne, zmienia lub uchyla decyzję niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wniesienia odwołania. W tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy prawidłowo doszedł do przekonania, iż niniejszą sprawę należy przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T..

Z tych względów na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.